

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 1/03-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 15. januára 2003 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. J. G., bytom B., zastúpeného advokátom JUDr. M. Š., CSc., B., vo veci porušenia jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom a rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Sž 75/02 a základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Daňového úradu Bratislava VI v konaní pri vydávaní rozhodnutia č. 801/2200/64487/2001, resp. opraveného rozhodnutia č. 801/2200/67061/2001, ako aj postupom Daňového riaditeľstva Slovenskej republiky, pracoviska Bratislava, v konaní pri vydávaní rozhodnutia č. II 2500/-667/1266/2002, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. J. G. **o d m i e t a** ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 28. októbra 2002 doručené podanie Ing. J. G. (ďalej len „sťažovateľ“), bytom B., zastúpeného advokátom JUDr. M. Š., CSc., B., ktoré bolo označené ako „Sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej Republiky proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej Republiky č. k.

SŽ 75/02 zo dňa 4. septembra 2002“. Z jeho obsahu vyplynulo, že smeruje proti rozhodnutiu Daňového úradu Bratislava VI (č. 801/2200/64487/2001 zo 6. augusta 2001) opraveného tým istým orgánom na základe jeho rozhodnutia č. 801/2200/67061/2001. Proti tomuto rozhodnutiu sa sťažovateľ odvolal 24. augusta 2001. Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky, pracovisko Bratislava, napadnuté rozhodnutie potvrdilo svojím rozhodnutím č. j. II/2500-667/1266/2002 z 1. februára 2002. Sťažovateľ v zákonom stanovenej lehote podal žalobu na preskúmanie zákonnosti tohto rozhodnutia na Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý rozsudkom sp. zn. 5 SŽ 75/02 zo 4. septembra 2002 túto žalobu zamietol.

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd vydal nasledovné rozhodnutie:

„1. V konaní pred daňovými orgánmi: Daňový Úrad Bratislava VI, Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky pracovisko Bratislava, bolo porušené právo sťažovateľa na prerokovanie daňovej veci bez zbytočných prieťahov, garantované čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

2. V konaní pred Najvyšším súdom Slovenskej republiky bolo porušené ústavné právo na spravodlivý proces.

3. Zrušuje sa rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 5 SŽ 75/02 zo dňa 04. 09. 2002 a Rozhodnutie Daňového Úradu Bratislava VI č. j. 801/2200/64487/2001 zo dňa 06. 08. 2001, opravené rozhodnutie č. 801/2200/67061/2001 zo 16. 08 2001, Rozhodnutie Daňového riaditeľstva SR pracovisko Bratislava č. II/2500-667/1266/2002 zo dňa 01. 02. 2002 a Platobný výmer na penále č. 801/2101/86746/02/Križ zo dňa 11. 09. 2002.

4. Sťažovateľovi sa priznáva náhrada škody za prieťahy spôsobené Daňovým úradom Bratislava VI vo výške 50 000 Sk a škoda za nezákonné rozhodnutie vo výške 372 040 Sk.

5. Sťažovateľovi sa priznávajú trovy konania, ktoré budú uvedené dodatočne.“

II.

Ústavný súd je podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) oprávnený konať o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ktorými namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd upravených v ústave, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv alebo slobôd nerozhoduje iný súd.

Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti sťažovateľa ústavný súd skúmal jej zákonom predpísané náležitosti upravené v § 20 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ako aj prípadné dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 citovaného zákona. Medzi tie podmienky konania, ktoré ústavný súd pravidelne skúma pri predbežnom prerokovaní každej sťažnosti, patrí aj jej opodstatnenosť.

1. Sťažovateľ namietal postup Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pri preskúmaní žaloby sťažovateľa o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Daňového riaditeľstva Slovenskej republiky, pracoviska Bratislava, č. II/2500-667/1266/2002 z 1. februára 2002, pri hodnotení vykonaných dôkazov, skutočnosť, že tento súd nezohľadnil nerovnakú rozhodovaciu prax daňových orgánov, ako aj odôvodnenie tohto súdu vo veci vyneseneho rozhodnutia. Z týchto skutočností vyvodil záver, že bolo porušené jeho právo na spravodlivý proces v zmysle čl. 46 ods. 1 ústavy, a domáhal sa toho, aby ústavný súd zrušil rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v predmetnej veci sp. zn. 5 Sž 75/02 zo 4. septembra 2002.

Ústavný súd pri preskúmaní sťažnosti sťažovateľa zistil z povahy veci a z predložených rozhodnutí, že namietané skutočnosti nezakladajú možnosť porušenia žiadneho z tých základných práv alebo slobôd, ktoré ústava vo svojich čl. 46 až 50 priznáva účastníkom súdneho konania a ktoré tvoria obsah práva na spravodlivý proces. Pritom

samotný postup súdu, ktorý koná v súlade s procesnoprávnymi predpismi konania v občianskoprávnej veci, nemožno považovať za porušenie základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy.

Na základe uvedených skutočností bolo potrebné sťažnosť sťažovateľa v časti namietajúcej porušenie jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy odmietnuť z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

2. Sťažovateľ ďalej namietal porušenie svojho základného práva na prejednanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v konaní Daňového úradu Bratislava VI, ktorý vydal 6. augusta 2001 rozhodnutie č. j. 801/2200/64487/2001 a 16. augusta 2001 aj opravené rozhodnutie č. 801/2200/67061/2001, ako aj v konaní Daňového riaditeľstva Slovenskej republiky, pracoviska Bratislava, ktoré vydalo 1. februára 2002 rozhodnutie č. II/2500-667/1266/2002 (vo vzťahu k platobnému výmeru na penále č. 801/2101/86746/02/Križ z 11. septembra 2002 nedokladá odvolanie).

Podľa svojej ustálenej judikatúry ústavný súd odmietne sťažnosť ako zjavne neopodstatnenú, keď tie „konania, v ktorých bolo namietané porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, boli právoplatne skončené ešte pred podaním návrhu na ústavný súd“ (II. ÚS 32/00, II. ÚS 52/01, III. ÚS 116/01). Keďže sťažovateľ namietal zbytočné prieťahy v konaniach, ktoré boli právoplatne skončené už pred podaním sťažnosti na ústavný súd, bolo potrebné jeho sťažnosť v tejto časti odmietnuť ako zjavne neopodstatnenú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. januára 2003